

கடவுளைக் காண வைக்கும்

(1-ம் பாடச்சீர்ச்சீ)

கயனம் முன்றுடைய நாதன், உக்கோர் கண்டுப் பிடிக்கும் திருவிளையாடல் நயமுடையவர்களை!

அப்பர் பாடிய அதே ஒற்றியூரைச் சுத்தாடும் கூடைக்கும்பொழுத இந்தக் 'கன்' விவாரம் ஏற்றுகின்றது.

பரவையாரின் பண்ணிலையைப் பார்க்க விரவியை ஆலாகைந்தரர் ஒற்றியூரினில்லை ஓரடி வெளியே போகும் ஒரு ஒரு கண்ணிழங்காரர்; என்ன இறைவன் இன்னருள். இந்த ஏற்புக்கத்தின் பொறுப்பினைப் புவையாலுணர்ந்த தெய்வமனைச் செங்கமிழ்ச் சேக்கிழார் இறைவனை 'உன்ன இனியார்' என்று கூறக்கின்றார். என்னே இன்பு நைமி! கன் முடியாதார் கருத்திதோனே இறைவனை போகுத் தனாம்.

அந்தத் திருவொற்றியூரை ஆரார் பாடுபதையும் பார்ப்போம்.

திருக்கிற்றம்பலம்

அழுகு மெய்கொடுன் திருவடி பகடக்கேன்

அதை நான்படப் பாலைதான் குனும்

பிழுக்கை அரியும் பாலைகள் அடுக்கேன்

பிழைப்ப ஒகிலும் திருவடிப் பிழையேன்

அழுகு வீழினுக் கிருப்பெய ரங்கால்

மந்த்ரால் அறியேன் மற்றாற்றம்

ஒழுக என்கணுக கொருமுகுந் துரையாய்

ஒற்றி பூரையும் ஊருதை வானே.

திருக்கிற்றம்பலம்,

மற மாற்றம் குறிப்பத வழக்கையாக அந்தே, அம்மா, அப்பா, ஜா என்ற உற்றுரைன் வென்றை சர்க்கும் இருக்கத்தற்குரிய சொற்கள்.

ஆறுமுகன் ஆறுநாள்

(2-ம் பாடவளர்ச்சி)

ஞப் பொகுத்தமானவை.

கப்பிரமணியமுர்த்தத்தை

வழிபடுவோர் ஒவ்வொரு

திருவடிவத்தையும் தனித்

தனி தியானித்த, நான் சுத்தியாகிய வேலாயுதத்

தினுள ஸ்வரீவுச் சாராபை

யும், இச்சா சுத்தியாகிய வள்ளிநாயகியாரால் நல்லி

ஷைச் சார்பையும் கிரியா

சுத்தியாகிய தெய்வநாயகி

யாரால் சுந்தரூழித்தார்பை

யும், குமாரக தவுளால்

அன்ம ஈடேற்றத்தையும்

பெற்று இனித் வாழ்ந்து

நந்ததி கட்டவர்.

வெம்பு விடையிற் ரேஞ்சி

யெத்திடு மன்னு வெங்கள்

இம்பரி மெது முன்ன

மெல்லியி ஊருவங்கரன்

டாப் அம்பனி வெற்றை யென்வா

மாட்டை மநிகை வாத

நம்பெடு வடிவங் கொள்வ

நன்றங்கு டுதி யென்றான்.

"மழுமயத்தருதலினுள்

எவ்வாலும் வருபைப்படுவை

நாகிய முகிலுகு இடை

யே தோன்றி அழியும் மின்

எலைப்போல இங்கு எமது

முன்னிலையில் என்னிலை

லாத வடிவங்களைக் கொண்டாய்.

அவ்வடிவங்களைக் கொண்டா

யெல்லாம் அம்பிடுகே

கண் ப் பொருத்த அப்பே

அழித்தேம். என்றும் உள்ள

நாகிய முகிலுடைய பெரிய

வடிவத்தை நாம் கொள்ளு

வோம். அதை நன்றாகப்

பார்" என்ற குமாரக கட

வுன் சொல்லியிருள்ளார்.

மின்போலத் தோன்றிய

மியும் உன் வடிவங்களை

இ எய்க்கு கட்டினும்;

என்றும் அழியாததாகய

எமது வடிவத்தை நாம்

உன்க்கு வாட்டுவோம்

பனம் விதை நாட்டுவீரி

தாதுக்கால், வெளிக்

கூம், வண்ணல் ஆகிய

டிட்டங்களில் 24-10-78

செங்கா வன்ற பனம்

விதைகளை இவைக்கா

யழக்குக்கூட்டு காற்பொ

னம் "மிக்க கூட்டு" தாப

நெதினர் முன்வங்களை

ஏர். பெற விரும்புவோர்

முன்கூட்டுப்பே

தொடர்புப்பே

கொண்டுப்பேன்னம். குறித்த தொழிலைத்தினர்தெரி

விக்கின்றனர். பனம்

விதைகளை நாட்டுக்கூட்டுப்பொ

வன்றுக்கு வந்து கூட்டு

ஏர்க்கு வந்து வந்து

ஏ

Saiva Periyar Centenary Reproduction

GLORIES OF SHAIVASM

By S. Shivapadasundaram B.A.

(continued from last issue)

THE SHIVA LIFE

A Shaivite is a worshipper of Shiva, the supreme God. The Shaivite must therefore lead a life consonant with the greatness of the God he worships. He has a dignity to maintain. Appar Swami gives a complete picture of Saiva life in a Single Stanza. He says "We are not bound in fealty to any one; we are not afraid of death; we are free from the torments of hell, and hypocrisy is foreign to us; we are self-respecting; we know no suffering; we bow to nobody; we are ever happy; we know no pain; we are the eternal Servants of Him who wears a white ear-ring, who is not subject to anyone and who is the giver of all good" since we are the eternal servants of Shaukara, (the giver of bliss) who is not a servant of any one, we cannot be servant of any one else. Since death comes as a release from this body, when it has become unfit for habitation we would rather welcome it than fear it. We steadily obey Him and are therefore free from every kind of suffering, including hell, which is the consequence of the wrong doing. As servants of God, we also occupy the highest place in the world. Any other position is inferior to ours. There is therefore, no need for us to appear to be what we are not i.e., to be hypocrites. As the servants of Shiva we cannot condescend to do anything which is not in keeping with our high position. We gain with pleasure every kind of experience we undergo, in order to free us from Karma. So,

even suffering is a source of pleasure to us. We cannot bow to others whether they are mighty men of the world or powerful gods of the upper world, as they are all inferior to the servants of Shiva. Divine meditation gives us uninterrupted joy leaving no room for unhappiness. Nothing is greater than being the slave of God. There is, therefore, no other position in this world, which we would care to seek. We would decline any offer to us. Say Manickavasagar, "I would decline even the positions occupied by Indra, Visnu and Brahma."

We have no legitimate ground for anger, fear or

the sly to one bloc or the other.

It is in this context that the usefulness of the Organization becomes doubtful. But common sense would call for a cease-fire of all these cross campaigns and controversial activities due to conflicting ideologies so that a fresh endeavour can be made to keep the ideals of the charter intact by member nations pledging themselves to make this Unity one of definite utility to the human race.

A total ban on the production and use of nuclear weapons will eventually disintegrate the power blocs with the result that the new alignment of nations will be to make of nations. Fame is false. The Great Organisation is a product of ignorance really useful to the world range.

The true Shaivite's life seen one day plucking, one by one, the leaves of a thorny herb for cooking. The plucking of each leaf, he said, was accompanied by the repetition of the Panchaksharam. On several other occasions also, his lips were found to be busy while he was engaged in some piece of work. He seemed to have made it a point to repeat Panchaksharam at all times. This was also inferable from the fact, that one day, while his wife was pounding rice, he advised her to repeat the name "Shiva" at each stroke of pestle. His rule of life seems to be that work and worship must go together. The potter saint of the Periyapuram was worshipping God all the time he was making pots. But his worship did not end there. He made free gifts of pots to saints who needed them.

Coming now to nominal Shaivites like us, even we can improve our position if we make a serious effort. Our worship is capable of assuming one of three forms. It may be almost mechanical. In that case, the great gifts of our religion such as sacred ashes and Pan-

(continued on page 3)

வான்முகில் அழுது பெய்க உலவினாஞ் சுரக்க மன்னன் கோண்முறை யாசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாங்க நானமறை யறங்க ஸோங்க நறவும் வளவில் மல்க மேனமைகாள் காசவந்தி விளங்குத உலக மெல்லாம்.

Printed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalanai Sabha, Jaffna at their Saiva Prakasa Press, 450, K. K. S. Road, Vannarponnai, Jaffna on Friday, October 20, 1978.

Editor-in-Chief:
R. N. Sivapirakasam

The true Shaivite may belong to any class or caste. The Saints of the Periyapuram include men of all trades and castes. Most of them pursued trades of the families in which they were born. But of these trades, Service to God was the soul. They could make every item of their work an occasion for worship. There have been men who combined worship with work. One of these was

Hindu Organ

Friday, October, 20, 1978.

OUGHT TO BE USEFUL

Governed by a charter of the fundamentals of good government and human greatness, the United Nations Organization has all along endeavoured to induce the member nations fulfil their obligations. The spectacular increase in the number of member nations, now standing at one hundred and fifty, is suggestive of the fact that the usefulness of such a world-wide organization of an authoritative character has been felt by the entire world. Born at the conclusion of a devastating World War, in compelling circumstances, the U.N.O. has lived to widen its scope and sphere of influence.

It is true that, notwithstanding the softness of ideals, member nations have been involved in issues capable of creating diversions. At the very inception the motivating force was the desire to outlaw war as a worthless weapon. Later the administrative arrangement to enforce the subjugation of the vanquished nations quite naturally created spheres of influence and consequently the formation of Power blocs. Thus the enforcement of the high ideals of the U.N. Charter in practical life has become almost impractical. However this august Organization by sheer force of moral greatness has continued to attract smaller countries. The liberation of mandated territories and the emergence of new states helped to enlarge the U.N.O. as really representative of the entire world.

No longer is there the geographical division of East and West; nor is there the classified group the Capitalist and Socialist. Now it is a triangular set up in which the Power Blocs become automatically acknowledged with the remaining nations named 'non-aligned'. This third classification is a misnomer, quite patent to all. In effect the last named nations are for the sake of identity non-aligned but for all purposes aligned in